

МІЙ ПРИЯТЕЛЕ

ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

my friend

A CHILDREN'S MAGAZINE

VOL. V.

4-5

1953.

APRIL—MAY

КВІТЕНЬ-ТРАВЕНЬ

"МІЙ ПРИЯТЕЛЬ" — єдиний журнал для українських дітей Канади й Америки. **Видає:** Централь Українців Католиків. **Редагує** Редакційна Колегія під управою о. Семена Іжика. **Ілюстрації** мистця Мирона Левицького. **Адміністратор** Маріян Міхневич. — **Виходить** 15-го кожного місяця, крім вакацій. **Передплата** річно \$2.00, поодинокє число 20 центів.

"MY FRIEND" — The only Ukrainian children's magazine in Canada and the United States. **Published** monthly by the Ukrainian Catholic Council of Canada. **Editors:** Rev. S. Izyk and J. Nowosad. **Art Designs** by Myron Lewycky. — **Subscription** \$2.00 per year, 20 c. a copy.

Authorized as second-class mail by the Post Office Department, Ottawa, Ont.

"MY FRIEND", 49 Kennedy Street — Winnipeg, Manitoba, Canada.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОГО ПРИЯТЕЛЯ" ЗЛОЖИЛИ:

Всєч. О. Декан Іванчук — Сенди Лейк: \$2.00, Келебай Ярема — Монреаль: \$1.00, Левицький Роман — Амстердам: \$0.50, Гайвас Аскольд — Нью-Йорк: \$3.00, Лешньовський Олег — Клівленд: \$0.50, Кузів Юрко — Сєнтраль Айсліп: \$2.00, Гарасимів Богдан — Гемилтон: \$1.00, Чорний Зєновія — Ютіка: \$0.50, Литвин Олена — Вінніпєг: \$0.50, Стрєоїч Марія — Вінніпєг: \$1.00, Іванчук Хризант — Вінніпєг: \$1.00, Білик Юрко — Вінніпєг: \$1.00, Марушєчко Соня — Фєйрфільд: \$1.00, Ілюк Оксана — Шикаго: \$1.00, Гайдучок Борис — Філадельфія: \$3.00, Др. Іван Столяр — Вінніпєг: \$3.00, Ковальчук Володимир — Венєзуєля: \$1.75, Росовський Орєст — Кємсик: \$1.00, Бугай Степанія — Іст Килдонан: \$1.50, Дибайло Тирса — Плєйніфілд: \$3.00, Барабаш Ляриса — Вінніпєг: \$1.00.

Процінський Ігор — Вашингтон: \$1.00, Пані Теканюк А. — Батавія: \$3.00, Раковська Ольга і Роман — Бруклін: \$1.00, Франківська Романа — Бостон: \$1.00, Юрко Тарнавський — Ньюарк: \$3.00, Гнатів Г. — Форт Виліям: \$1.00, Андріів Надія, Оля і Богдан — Торонто: \$2.00, Збірка на христинах у ВПанства Явних — Вінніпєг — передав пан Роман Савєдчук: \$8.00, Бігун Андрій — Клівленд: \$2.00, Ковалик Маркіян — Едмонтон: \$0.50, Цибиц Тєтяна — Ньюарк: \$0.50, Приймак Богдан — Рєчєстєр: \$1.50, Богонович Андріян — Дітройт: \$1.00, Балсєвич А. — Ванкувєр: \$1.00, Скєчдополь Уляна — Гартфорд: \$1.00, Барабаш Гаррі — Рєдвотєр: \$0.50, Кукіль Богдан — Гартфорд: \$1.00, Полатайко Ярослава — Піттсбург: \$1.00, Цап Романа — Вінніпєг: \$1.00, Балагутрак Христина — Монреаль: \$1.00, Грєбельська Марія — Сєдбурі: \$0.50, з нагоди празника св. Дмитрія відбувся обід в парохіальній галі на Чєтфілд, Ман. на якому зложили \$7.00 слідуючі особи: О. Малинський, В. Цьолка, І. Кучаривий, Д. Штогрин, С. Лєщишин, І. Римар і Д. Яремус.

Всім Шановним Жєртводавцям складаємо щирє подякє. Хто слідуючий?

Правильні розв'язки загадок за перший квартал 1953 року прислали:
(в дужках подано число одержаних пунктів, великими буквами нагороди — за 55 пунктів нагорода)

Кучарський Орєст (30), Кішик Божєна (30), Сєйчук Ерні (10), Александрук Маруся (55), Лєшньовський Олег (30), Борачок А. (55), Гайвас Аскольд (30), Козак Євгенія (30), Шевчук Ляриса (30), Горєчко Ольга (10) Смик Ростислав (55), Ховайло Олег (30), Грабовєцька Александра (30), Пачовська Христя (30), Левицький Роман (55), Сивак Софія (30), Климчак Ярослава (30), Крижанівський Богдан (30), Ковалюк Маркіян (55), Камінська Христина (30), Бутєвич Микола (30), Гумовський Любомир (30), Кікта Христя (55), Красій Мирон (30), Снігурєвич Володар (55), Драганчук Ігор (55), Фєдунік А. (55), Мєльник Іляріон (30), Дугкєвич Олег (55), Бачинська Мартуся (30), Старух Олександра (55), Гумницька Віра (55), Кєхановський Богдан, Орєст (30), Мєльник Мирося (25), Волянєк Марта (25), Смолій Наталія (25).

МОЯ МАТУСЯ

НАЙГАРНІША В СВІТІ КВІТКА,
ЦЕ ЯКРАЗ МОЯ МАТУСЯ!
РАНКОМ Й ВВЕЧЕРІ ЗА НЕЇ
БОГУ ЩИРО ВСЕ МОЛЮСЯ...

НАЙМИЛШИЙ В СВІТІ ГОЛОС
ЛИШ МОЯ МАТУСЯ МАЄ!!
МОВ ТОЙ АНГЕЛ СРІБЛОКРИ-
І КОЛИШЕ І СПІВАЄ. [ЛИЙ

І НАЙКРАЩУ КАЗКУ В СВІТІ
ЛИШ ВОНА ОДНА РОЗКАЖЕ.
ПОЦЛУЄ НА ДОБРАНІЧ,
ПОКИ ПІЗНО СПАТИ ЛЯЖЕ.

ТОЖ НАЙКРАЩА В СВІТІ МА-
ЦЕ ЯКРАЗ МОЯ МАТУСЯ!! [МА
РАНКОМ Й ВВЕЧОРІ ЗА НЕЇ
БОГУ ЩИРО Я МОЛЮСЯ.

Іванна Савицька
("Серце" - збірник)

(ВЕЛИКОДНЯ ЛЕГЕНДА)

Кажуть, що дуже, дуже давно, коли ще Христос жив і ходив по землі, в одному селі жив убогий хлопець, який дуже любив квіти. Він виплекав у своєму городі чудову синю квітку. Квітка ця мала вигляд дзвіночка. Хлопець дуже любив цю квітку, бо сам був дуже вбогий і крім квітів у своєму маленькому городі, він нічого іншого на мав.

Одного разу прийшов до цього хлопця великий мудрець - філософ і каже:

“Хлопче, подаруй мені цю гарну синю квітку, а я подарую тобі все знання цього світу”.

Хлопець хвилинку подумав і чемно відповів мудрецьві:

“Я не можу подарувати тобі цієї квітки, бо я дуже вбогий і нічого крім цієї квітки не маю — вона ціле моє багатство”.

Згодом прийшов до хлопця славний поет і каже:

“Хлопче, подаруй мені цю чудово - гарну синю квітку, а я в заміну за неї подарую тобі всю красу цього світу”.

Хлопець знову хвилинку подумав і чемно відповів поетові:

“Я не можу подарувати тобі цієї квітки, бо я дуже вбогий і нічого, крім цієї квітки, не маю. Вона — ціле моє багатство”.

Вкінці прийшла до цього хлопця найкраща дівчина й каже:

“Хлопче, подаруй мені цю найкращу синю квітку, а я подарую тобі мою любов”.

Хлопець, по хвилині надуми, всміхнувся й дуже ввічливо сказав:

“Ні, прекрасна дівчино, не можу тобі подарувати цієї квітки в заміну за твою любов, бо ти обдаруєш мене любов'ю сьогодні, але вже завтра може схочеш полюбити когось іншого. Зате квітка обдарує мене любов'ю, радістю й запахом увесь час”.

Христос, що саме переходив цим селом, чув цю мудру відповідь хлопця, похвалив його за таку любов до квітів і поблагословив його городець.

З того часу хлопець і його квітка були самі.

Аж раз квітка, яка досі була, як і кожна квітка, німою, заговорила до хлопця:

“Хлопче, твоя вірність і прив'язання до мене дуже великі. За це належиться тобі особлива подяка. Я, силою благословення Христа,

що три дні тому помер і сьогодні воскрес, дарую тобі таку силу, що ти зможеш усіх людей радувати. Ось, поглянь на мене, що я робитиму”.

Хлопець глянув і побачив, як квітка порушилась, житнула голівкою і чудно - мелодійно задзвонила...

“Зроби мене з металю — продовжувала квітка — а я буду своїм голосом усіх людей радувати”.

Хлопець послухав голосу своєї любки й зробив з металю велику квітку. Так постав перший дзвін, який дзвонив і радував усіх людей...

З того часу, люди, в дні найбільшої радості, дзвонять у дзвони...

Від тоді, як переказують старші люди, завжди на Великдень, по цілому світі, дзвонять хлопці в усі дзвони, бо Великдень — це день найбільшої християнської радості — це день Христового Воскресіння.

А на пам'ятку цієї події, ці малі, сині гарні квіти, що подібні до дзвонів, люди назвали дзвіночками.

за нім. народ. переказом переповів
Андрій Казор.

АБУ КАСИМ і його КАПЦІ

У столиці Арабії, в місті Багдаді, жив - був собі багатий купець, Абу Касим. Багатий він був не абиякий, визискував людей, недоплачував їм належної плати, розжився на людській кривді. А що був скупий, то й годі розповісти. Носив стару брудну одержу, голову обвивав подертою шматкою, а на ногах мав такі старезні капці, що шевці вже й не знали, як їх направляти. Пришивали латку до латки, прибивали підшву до підшви, а накінець Абу Касим понабивав у них так багато цвяхів з великими головками, що капці стали здоровенні, мов мішки, й тяжкі, як колоди. Через ці капці Абу Касим зробився відомий на весь Багдад, про нього люди склали навіть приказку. Як хто підіймав великий тягар, то зараз говорив: “Ов, та ж воно тяжке, мов Абу Касимові капці!”

Шкандибас раз Абу Касим базаром і бачить, що судові урядовці розпродують майно якогось купця, який не мав чим сплатити своїх довгів.

— Отут можна неодну вартісну річ купити за дешеві гроші! — подумав захланний і скупий Абу Касим. Протиснувся поміж натовп людей і купив за безцін велику склянну сулію, повну запашного олію.

Обливаючись потом, ледве притащив її додому. Поставив сулію на вікні, а сам пішов купатись до міської лазні.

— Ей, дядьку! — підсовується до Абу Касима в убиральні якийсь жартівливий араб. — Ваші капці — не капці, а якесь страховище. Пора б вам уже придбати нові папучі.

— Правду кажете! — відповів скупий Абу Касим. — Але, як подумаю, що мої капці мені так вірно служили, то серце від жалю затремтить, і я далі в них походжаю.

Абу Касим розібрався, залишив одержу й капці в убиральні та й пішов купатись. На той час зайшов до лазні міський суддя. Як і слід такий поважній особі, він мав гарні нові папучі. Розібрався і теж поліз у купіль. Тоді жартівливий араб узяв Абу Касимові капці й заховав їх десь у кутку, а на їх місці поставив папучі, що були власністю судді.

Викупався Абу Касим, вертається до своєї одержу, аж глип! — стоять нові блискучі папучі.

— От, ширій друг! — думає собі Абу Касим про того веселого араба, що тим часом десь зник. — Купив мені в подарунку такі хороші папучі...

Полубувався скупар папучами, взявся та й легенько почимчикував додому, радий, що й папучі є і грошенят не витратив.

Аж ось виходить із купелі й суддя. Одягнутись одягнувся, а взутись нема в що.

— Де мої папучі? — гукає сердито суддя, тупнувши босою ногою. Кинулась служба шукати і в кутку найшла величезні капці. Стали слуги до них придивлятись, а далі як крикнуть: — Та ж це Абу Касимові капці! Десять латок латка на латці, а на підшві цвяхи, як головки цибулі! Хто ж їх не пізнав би?!

— А, драбуга! — лютує суддя. — Обікрав мене! Спіймайте його і приведіть до мене, нехай його постигне заслужена кара.

Побіг слуга до дому Абу Касима: — Дядьку Касиме! Якийсь знатний пан допитується за вами. Багатий він купець, чи що, не знаю. Конче хоче вас бачити! Ходіть!

— О, це для мене велика честь! — на radoцах закликав Абу Касим і, поглянувши на свої ноги, подумав: — Як то добре, що я на тій стрічі явлюсь у новісіньких папучах!

І веселенько рушив за слугою. Як суддя побачив свої папучі на Абу Касимових ногах, скипів ще більшим гнівом: — Ось він, той злодюга! Здімійте із нього мої папучі, а його зв'яжіть і замкніть у тюрму!

Так Абу Касим без своєї вини опинився у в'язниці. Але, не будь він скупий і лакомий на дурницю, не покоштував би цієї неприємності. Та тепер не помагали ніякі виправдання. Щойно коли витягнув з кишені п'ять піястрів, арабський суддя подобрів і дозволив Абу Касимові піти додому. Прийшов Абу Касим до кімнати, почував потилицю та й каже:

— От і діло! За п'ять піястрів мав би кілька пар папуч. А так і піястрів позбувся, і на ногах ті самі старезні капці лишились. Але я не я буду, як тим капцям тепер не скручу голови!

Дуже розсердився Абу Касим на свої старі капці. Опівночі поніс їх над ріку, наповнив камінцями й кинув у воду, як далеко міг.

Три дні лежали капці в воді, і три дні спав спокійно Абу Касим у своїм ліжку. Четвертого вечора рибалки закинули сіті. Сіті зачепили за щось важке.

— Тягніть! — скомандував отаман рибалок. — Спіймалась велика риба!

Немало наморились риболови, поки витягли сіті з води. Але, яке було їх здивування, коли в сітях, замість сподіваної риби, показалися величезні черевики! Оглянули рибалки знахідку та й усі крикнули одним голосом: “Та ж то Абу Касимові капці! Ось від чого порвалися наші сіті!”

Отаман так розлютивсь, що й говорити не міг. Узяв капці на плечі, пішов у місто під Абу Касимову хату, розмахнувся і кинув капці крізь вікно до середини. Капці вдарились об сулію пахучого олійку... Не витримала сулія вдару, скло розприслося скалками, а олій розлився по долівці.

Бідолашний Абу Касим мав тоді гарний сон про те, як то він оциганив якогось купця з Дамаску й заробив при тому двісті піястрів. Стукіт у кімнаті розбудив його. Абу Касим спросоння скочив з ліжка просто в олійний ставок. Бачачи нещастя, кинувся рятувати олійок, але всі його заходи були даремні, бо олійок сплив усіма можливими щілинами під підлогу. Залишились тільки капці. Вони пороззявляли роти, ніби питали насмішливо в Абу Касима: “Ну, і що ж, наш зрадливий хазяїне? Ти нас утопив, а ми вже знову тут!”

— Ви тут, а олій через вас пропав! — заголосив Абу Касим. —

Погані капці! Ви заслужили собі на ще більшу кару. Мушу вам доїхати кінця!

І він постановив спалити капці в огні. Та капці, пролежавши кілька днів у воді, були такі мокрі, що спершу треба було їх висушити. Абу Касим заніс їх на плоску кришу свого дому й лишив, щоб висохли. Ця криша служила Касимові замість подвір'я. Тут під вечір, як ущухала денна жара, він залюбки просиджував і приглядався згори до вуличної метушні. Але вдень на криші було так гаряче, що по ньому стрибали тільки одні собаки. Того самого дня кілька собак перескочило на Абу Касимову кришу з сусідового дому й почали гратись капцями: гарчали, рвали їх зубами, волочили з одного кута в другий, а один пес, розбавившись, не зчувся, що занадто наблизився до краю криші. Одна хвилинка — і він разом з капцями полетів з криші на вулицю...

Нещастя хотіло, що на ту саму пору проходила вулицею біля Абу Касимового дому бабуся з дитиною. Раптом, мов грім з ясного неба, на них звалились важкі капці і собака на додаток. Собака передер пазурами обличчя бабусі, а капці так сильно вдарили дитину, що вона зомліла. Позбігались люди і, як звичайно, одні рятують, другі кричать.

Зчинився такий галас та метушня, що Абу Касим цікаво виглянув у вікно. Виглянув і задеревів.

— Це Абу Касимові капці! — гукав народ. — Це він, людоїд, розбиває на вулиці жінок і дітей своїми важеними капцями! До суду його! До покари!

І враз десятки рук простяглись до Абу Касима, витягли його крізь вікно, і натовп попровадив його серед погрозових вересків і ворожих вигуків до судді. Минуло немало часу, поки суддя, переслухавши Абу Касима і свідків, додумався, яка Абу Касимова провина. Правда, собаки були чужі, але капці й криша були Касимові. Оо того капці мало не забили на смерть дитини. Не було ради, треба було заплатити відшкодування: цілих двісті піястрів! На придачу йому поклали на плечі ті самі противні капці, і серед реготу та насміхів Абу Касим помандрував вулицями Багдаду додому.

— Що мені робити? Як позбутись тих капосних капців? — бідкався Абу Касим. — Мабуть, у них вступила якась нечиста сила або грішна душа, що так уперто мене тримаються... (Далі буде).

На основі арабської казки зладив *Роляник*.

МАТІНЦІ

МАТІНКО МОЯ ЄДИНА,
ТИ ДЛЯ МЕНЕ ЦІЛИЙ СВІТ!
І ХОЧ Я МАЛА ДИТИНА,
ХОЧ МЕНІ ЛИШ КІЛЬКА ЛІТ,

ТА ТЕБЕ, МАТУСЮ МИЛА,
Я КОХАЮ НАД ЖИТТЯ!!
І БАЖАЮ: БУДЬ ЩАСЛИВА
ТАК, ЯК КВІТКА ВЕСНЯНА!

Іванна Савицька
(зі збірника "Серце")

КАЛЕНДАР ВАЖНІШИХ ПОДІЙ

К В І Т Е Н Ї :

2. квітня 1111 р. Велика перемога України над половецькою ордою біля річки Солониці.
7. 4. 1340 р. Помер Юрій II, останній князь у галицькій Україні.
19. 4. 1848 р. Початок відродження галицької України і заснування у Львові "Головної Руської Ради".
20. 4. 1622 р. Помер гетьман Петро Конашевич Сагайдачний.
23. 4. 1185 р. Похід Ігоря на Половців.
25. 4. 1913 р. Помер письменник Михайло Коцюбинський.
29. 4. 1918 р. Свято моря. Чорноморська фльота піднесла український прапор.

Т Р А В Е Н Ї :

2. 5. 1648 р. Богдана Хмельницького обрано гетьманом України.
3. 5. 1924 р. Смерть Миколи Міхновського, основоположника українського націоналістичного руху.
13. 5. 1933 р. Самогубство письменника Миколи Хвильового на знак протесту проти голоду в Україні.
15. 5. 1848 р. Скасовано панщину в Західній Україні.
23. 5. 1938 р. Згинув з большевицької руки в Ротердамі полк. Євген Коновалець, Начальний Командант УВО та Голова Проводу Українських Націоналістів.
24. 5. 1125 р. Помер князь Володимир Мономах.
25. 5. 1926 р. Жид Шварцбарт, большевицький агент, замордував у Парижі Головного Отамана Симона Петлюру.
28. 5. 1916 р. Помер у Львові Іван Франко.
31. 5. 1223 р. Перша зустріч України з татарами в бою над річкою Калкою.

ЛИСТ ВІД ЄПИСКОПА КИР ІВАНА БУЧКА З РИМУ

Слава Ісусу Христу!

Преподобний і Дорогий Отче Семене,

Дуже дякую Вам за постійну посилку Вашого цінного журналу "Мій Приятель". Недавно одержав я від Вас ще й гарно оформлений річник "Мого Приятеля" зі залученим супровідним письмом. Сердечно дякую за Вашу добру пам'ять і благаю Солодкого Ісуса, щоби щедро благословив великими успіхами Вашу ревну працю й змагання за найкраще виховання наших найменших за океаном.

Зі Світлим Празником Христового Воскресення мило мені привітати Вас моїми найкращими побажаннями і найсердечнішим благословенням.

*Вітання Вам із задоволенням
з Ісусом воскресити гасло
Іван Бучка*

Весела пригода

По нивці, по травці,
По чистій муравці.
Чубатка ходила,
Щось біле згубила...
Щось біле, кругленьке...
Гладке — не маленьке...

Біг зайчик горою
Дрібною ходою,
Побачив щось в травці,
В зеленій муравці...
Біг, біг, спотикнувся...
Упав, поховзнувся...

А мишка сміється,
“За боки берться”...
— Ой зайчику - брате,
Як можна не знати,
Що біле оце — яйце!!

Іванна Савицька

Пташку-соловейку!
Друже, заспівай,
Пригадай серденьку
Любий рідний край!

Понад синє море,
Понад білі гори
Донеси до мене
З тих гаїв зелених,
З запашних степів
Чарівливий спів.

А коли не сила,
То, пташино мила,
Хоч приснись мені,
Заспівай у сні.

В нашім ріднім краї
Десь тепер весна —
Я ж так мало знаю
Тут, яка вона!
Заспівай же конче
Про ласкаве сонце,
Про лани шовкові,
Про квітки в діброві,
Про зозулин спів:
Ку - ку з-між садів!

Пригадай серденьку
Любий рідний край!

Кланяюсь низенько —
Не забудь! Прощай!

Вірка

ДИДО КОСЬКИЙ

Жертва Анички

АНИЧЦІ ПРИСВЯЧУЮ

Дорогою іде Аничка. Так, як мамуся наказувала, розглядається на всі сторони. Тому обережно йде. А велику роботу має Аня до поладження. Іде до крамниці купити соли, бо мамусі забракло до обіду й Аня свідомо обов'язку свого, йде спровола. Бо хоч Аня має всього п'ять літ і всі кажуть, що вона ще мала, Аня одначе вважає себе за велику. Чого Аня вже не знає? І Отче Наш цілий уже знає на пам'ять і Богородице Діво й Ангеле Хоронителю й до діда свого вже вмів листа написати. Вправді Мамуся їй тоді помагає і Аня великих букв ще не знає і як підписується, пише "А" малою буквою, але ніхто ще з людей відразу великих букв не вмів писати. Так і Аня.

І Аня йде. Під пахою ляльку несе. Аня дуже її любить, ту свою ляльку. Дістала її недавно, тоді, як була хвора, від своєї мамусі. Аня назвала її "Оля". Ні вдень, ні вночі з нею не розлучається. Тільки не думайте Ви, що то звичайна така собі лялька. О, ні! Вона, та Анина ляля, вмів очка примикати й навіть плакати вмів! Тільки треба трішки на бік схилити. Схилити й... Оля заплаче.

Подорозі треба Ані перейти біля церкви. Церква відкрита. Аня вже свою орудку сповнила купила соли й може на хвилинку зайти

до церкви. І Аничка заходить. У церкві тихо. Тільки перед великим престолом червона лямпадка горить і каже всім, що там є Ісус. А з лівої сторони перед престолом Божої Матері багато, багато квітів і лямпочки горять, які позасвічували люди, як ранком в церкві були. Бо ж, якраз тепер травень — місяць Марії. Аня тихесенько йде на пальчиках у напрямі престолу. Аня дивиться своїми синіми очками на образ Матінки Божої і на малого Ісусика, якого Вона держить на руках. Ісусик витягає ручки, неначе бавитися хоче з Анею. І Ані якось так любо на серденьку стає. Вона чує, як її маленьке серденько наповнюється любов'ю до Матінки Божої і її сина.

Хотіла би й собі засвітити лямпочку. Аня бачила нераз, як її мамуся це робила — кидала в скарбонку 10 центів, а вона брала гнотик, засвічувала від другої лямпочки й засвічувала нову. Раз на

нашу церков, то знову за Україну чи за тата, за Аню, чи Діда. І тепер Аня також хотіла б від себе лямпочку засвітити. Так дуже хотіла б засвітити за Україну, за тих малих діточок в Україні, своїх братчиків і сестричок, які в Україні живуть, а котрим до церкви ходити не вільно. А діточки ці на Україні не мають ляльок, бо їхні батьки бідні, не мають їм за що купити. Бо хоч Аня від чотирьох місяців в Америці й, України ще ніколи в своєму житті не бачила, бо народилася в Парижі, але багато вже

знає про Україну. Про її славне минуле й про теперішні страждання. Знає те все від своєї мамусі й татуся, а й дідо нераз оповідав і тому Аня так дуже хотіла би засвітити лямпочку. Вона не має 10 центів, бо забула в мамусі попросити. Щоб тут зробити? А перед її очима ті діти в Україні, що ляльок не мають і голодні вони. А їх так багато. І в Ані серденьку родиться плян. Із колін підноситься, до престолу приступає, на пальчики стає і промовляє: “Мати Божа, Аня для Твого Ісусика цю ляльку дає, щоб мав чим бавитися з дітьми в Україні”. Ляльку кладе на престіл і вдоволена й весела вибігає з церкви.

Увечорі, як місцевий священик прийшов до церкви на Майське Богослуження, найшов на престолі ляльку. Наступного дня рано, як пішов до шпиталю відвідувати хворих, заніс Анину ляльку одній дитині, яка не мала батьків, бо їх вивезли на Сибір, а її маленьку сирітку Український Допомоговий Комітет привіз з табору в Німеччині до Америки. Тут, вона, Оля — захворіла й тепер саме у шпиталі приходила до здоров'я.

І як утішилася сирітка Оля Аниною лялькою! З радости аж слізка маленька з очка Олі перлиною на головку лялі впала. Оля дуже

втішилася, й не знала чому назвала лялю — Анею.

У цьому самому часі в Україні в бідній, нужденній хатині перед образом Матінки Божої клячить мала Іринка. До церкви вона пішла би, але не може, бо церкви в них немає. Колись була але тепер її збурили й розібрали. На цьому місці де була церква, тепер — громадський майдан. Церков збурили, людей вивезли на Сибір. Вивезли й батька Іринки. А маму скатували, а згодом присилювали ходити до колгоспу на роботу. А вона, мала Іринка, цілий день в гуртожитку. Звечора приходить її мама до хати. У гуртожитку Ірині ніхто ніщо про Бога не говорить. Тільки вечорами мама вікна прислонить і так, щоб ніхто не підглянув, вчить свою доню — молитви. Про Бога їй розкажує і про Україну. І ще про те, чому церков у них збурили й тата на Сибір вивезли.

А тепер мама хвора лежить. І хоч Іринка ще мала, але на її маленькій головці багато справ. І води вона принести мусить і мамі їсти подати, то що сама зварить. А перед тим у печі розпалити. Але Іринка варити ще не вмє. Хіба молоко трішки, якого в сусідів випросить, мамі загреє і кусник хліба випрошеного подасть.

Якраз мама тепер заснула, а Іринці на серденьку чомусь так дуже прикро стало. Ляльок своїх собі нагадала, які колись мала, а тепер ні одної нема. І батенька свого пригадала, що на Сибірі карасться й про маму свою не забула, що хвора лежить. І Іринка зараз хоч така мала, на хвилинку змужніла!

— Матінко Божа! Мамуся мені оповідала, що Твій Син, якого колись замучили, воскрес із гробу. Дивися, нашу Україну ворог розп'яв на хресті й Вона в гробі лежить. Коли ж вона воскресне?! Доки ворог Твій і наш над нами буде знущатися? І Іринка розплакалася. А слізки її ясними перлинами падали на долівку.

У цій хвилині трьох Ангеликів летіло з землі до неба до Матінки Божої. Не з порожніми руками. Один із них, той з України ніс сльози Іринки. Два прилітали з Америки: один ніс сльозу радості Олі з шпиталю, а другий і останній ніс жертву Анички. І всі вони припали на коліна перед престолом Божої Матінки та біля Її стіп зложили вінок з перлин від українських діточок для Цариці й Матері України.

Киченер, Канада, у Світлому Тижні 1953 року.

о. Маріян Роман Цурковський

Увага!

Ще багато наших Шановних Передплатників не прислали нам передплати на 1953 рік. Просимо це зробити НЕГАЙНО.

Багато наших Шановних Передплатників не відповідає нам зовсім наші численні пригадки й ми не знаємо, чи вони бажають Собі газетки, чи ні, а ми не годні так довго висилати журналика безплатно.

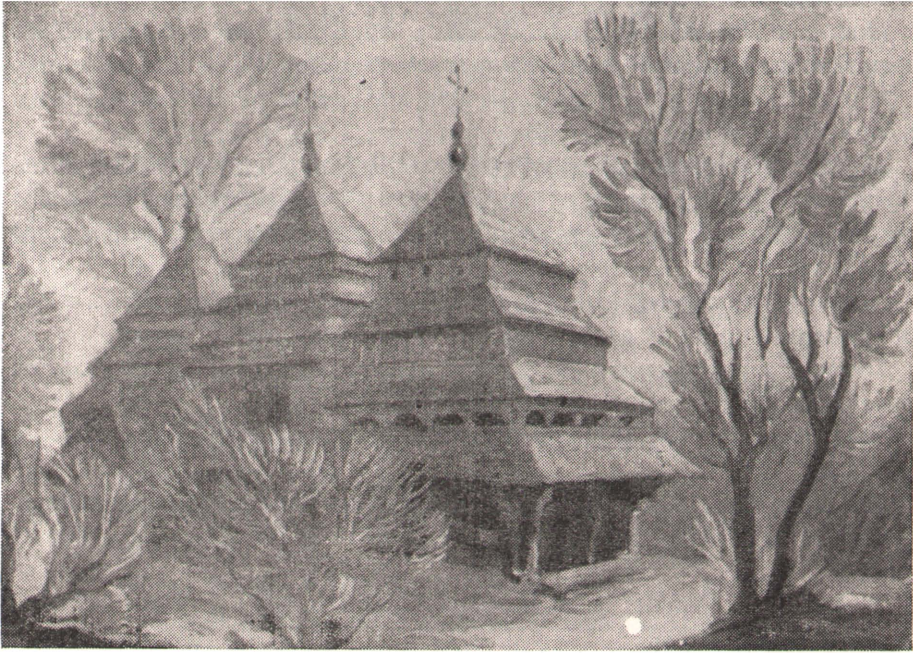

Велика й мала писана українська абетка

А Б В Г Д Е Є
Ж З Ч У ґ ґґ Ж Л
М Н О П Р С Т У
Ф Х Ц Ч Ш Щ Ю Я
а б в г д е є ж з и і й к л м н о п р с
т у ф х ц ч ш щ ю я ь.,;:?!-“,”0... 1234567890

Мала друкована українська абетка

**а б в г г д е є ж
з и і і й к л м н
о п р с т у ф х
ц ч ш щ ю я ь
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Церква бойківського стилю з Турки над Стржем.

CHURCH SERVICES

2. *Litfa* or *Great Vespers*

Litfa or people's supplication is celebrated on 12 main feasts, recalling the processional crusades during great disasters.

The blessing of the five small breads reminds us of the miracle when Christ multiplied five loaves and two fishes.

The custom of blessing bread, wine and oil goes back to those early times when Christians used to praise God through the entire night. After Vespers were over, the priest blessed bread and wine for the refecton of the people, because directly after Vespers followed the Matins. The faithful needed some nourishment to continue the long service.

Later on this practice was abandoned. The blessing of the five loaves is a simple remembrance of that refecton taken by the faithful after Vespers.

Now the priest blesses wheat, wine, and oil, which are the essential articles for human life. After Holy Mass the particles of the blessed bread are given to the faithful by the priest, who anoints their heads with the blessed oil, recalling the Agapes or suppers of charity of the early Christians.

"*Nyni otpushayeshy*" represents the last echoes of the Old Testament pronounced by the aged man Simeon.

3. *Compline* — *Povecheria*

Compline or *Povecheria* symbolizes the private life of Christ in Nazareth. Being sung at night it recalls death to man, for which he must always be prepared.

4. Matins — Utrenia

Matins or Utrenia or morning service symbolize the birth, public life and resurrection of Christ, that according to tradition happened in the morning. With Utrenia the people give thanks to God for having preserved them from death and accidents during the night.

Matins start with the glorification of the Blessed Trinity unknown in the Old Testament. The priest goes to the altar and the lights are extinguished to remind the people that Christ was born in a poor grotto, unknown to the great tumultuous world.

"Slava vo vyshnych Bohu" recalls the glad tidings of the Angels at the crib of Bethlehem.

The six Psalms represent the miserable life of man before Christ's advent and the happy condition of man after the redemption.

"Boh Hospod i yavysia nam" signify the Incarnation of Christ, when He became man.

The priest, opening the Royal Doors represents the resurrection of Christ.

Canons of Utrenia express the joy of Christians at the resurrection of Christ.

"Bohorodyzu i Mater" is an exhortation to glorify the Mother of God, who gave us Jesus Christ.

"Slava vo vyshnych Bohu" is a glorification of the Holy Trinity, especially of Christ, the Lamb of God, who takes away the sins of the world.

5. Moleben is a special function to the Sacred Heart of Jesus or Mother of God, composed by the Ukrainian Catholic Church.

6. Supplication is a special function to the Blessed Sacrament.

МАТИ Й ДІТИ

Мамо, мамо, щоб ти знала,
Що я в книжці прочитала,
Що десь у якомусь краю,
Живуть люди наче в раю.
Там незнані, біда, лихо,
Нарід живе смирно, тихо,
Кажуть, там такі достатки,
І ніхто не знає латки...
Там жителі всі щасливі,
Всі веселі, жартівливі.
Там вдоволені всі люди.
"Коли мамо в нас так буде?"
Це лиш книжка, гарна казка,
Видумане, знай будь ласка.
Люба доню, кожний знає,
Добре там, де нас немає".
"Тоді думка така в мене,
Ідьмо де нас нема нене".

11. XII. 1952.

Богдан Федчук

ТРИ МАТЕРІ

Написав Володимир Перейсланець

ТРИ ЛЮБЛЯЧІ СЕРЦЯ, ЯК ЯСНІ ТРИ ЗОРІ,
СВІТЯТЬ НАМ І ГРІЮТЬ В ЩАСТІ І У ГОРІ —
ТРИ КОХАНІ ДРУГИ, ТРИ КОХАНІ МАМИ
РУКИ ПРОСТЯГАЮТЬ ПОНАД ДІТОЧКАМИ.
ПЕРША НАША МАТИ — РІДНА НАША НЕНЬКА,
МИ ЇЇ КОХАЄМ З УСЬОГО СЕРДЕНЬКА,
БУДЕМО СТАРАТИСЬ, БУДЕМ ПРАЦЮВАТИ,
ЩОБ ІЗ НАС ПОТІХУ МАЛА ЛЮБА МАТИ.
ДРУГА НАША МАТИ — ЛЮБА БАТЬКІВЩИНА,
РІДНА, ХОЧ ДАЛЕКА, СЛАВНА УКРАЇНА —
ЇЇ ПРИСЯГУ ВІРНУ ВСІ СКЛАДАЮТЬ ДІТИ
ВЧИТИСЯ ДЛЯ НЕЇ І ДЛЯ НЕЇ ЖИТИ.
ТРЕТЯ НАША МАТИ — ПРЕСВЯТА МАРІЯ,
МАТИНКА ІСУСА, ВСІХ ЛЮДЕЙ НАДІЯ;
ПІД СВЯТИМ ПОКРОВОМ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ
БУДЕМ, ДІТИ, ЖИТИ ВІЛЬНІ І ЩАСЛИВІ.
МАМІ-УКРАЇНІ ПОМОЖИ, НАШ БОЖЕ,
ПЕРЕБУТИ МУЖНЬО ЛИХО ВСЕ НЕГОЖЕ;
РІДНІЙ НАШІЙ МАМІ ЩАСТЯ ДАЙ І ВТІХУ
РАЗОМ З ДІТОЧКАМИ ВЗДРИТИ РІДНУ СТРИХУ.
А МАРІЮ-ДІВУ ЗВЕСЕЛИ, ВЛАДИКО,
ЧЕРЕЗ НАС ПОШЛИ ЇЇ РАДІСТЬ ТИ ВЕЛИКУ,
І ЖИТТЯМ ВСІМ НАШИМ, ВЧИНКАМИ, СЛОВАМИ
ДАЙ ЗДОБУТИ ЛАСКУ ПРЕСВЯТОЇ МАМИ.
(“Євшан Зілля” ч. 1.)

МІЙ КОТИК

Котик - муркотик
Виліз на плотик,
Цілий день муркоче,
Казки слухать хоче.
А я тому котику,
Що сидить на плотику
Розказую казку:
Про смачну ковбаску...
Казку - придибашку,
Про сіреньку пташку,
І про гарну мишку,
Солонинки кришку.
А котик охоче,
Прижмурює очі...
Цитьте діти, цить,
Вже мій котик спить...

Іванна Савицька

НАША приятельська РОЗМОВА

До Адміністрації "Мого Приятеля".

Я нище підписана, Романа Франківська з Бостону, передплатниця Ваша, приєдную Вам одного нового передплатника і заразом висилаю гроші по 1. 1. 1954. Рівнож прошу прислати новому передплатникові всі числа за 1953 рік. Зробіть це якнайскорше, а я в короткому часі приєднаю ще нового передплатника. Подаю адресу передплатника і остаюсь з християнським привітом. Романа Франківська 227 — 15 Дец. 53. Очікуємо "Мого Приятеля".

Христос Воскрес!

Дорогий "Мій Приятелю"!

Дуже я Тебе перепрошую, що я ще до цього часу не вислала на колядку, але я уже сьогодні висилаю \$1.00 на коляду, \$1.00 на Писанку і \$2.00 на передплату, бо ми його дуже радо читаємо. Я ходжу до третьої класи української рідної школи св. Николая. Моя сестрична Оля також ходить до другої класи, а братчик ще не ходить, бо ще малий, але за це я читаю, а він слухає дуже радо. Кінчу і здоровимо Тебе усі —

Надія, Оля і Богдан Андріїв, — Торонто, Онт.

Дорогий "Мій Приятелю!"

Не думай, що ми забули за Тебе. Ти все нам на думці. За місяць березень ми не дістали журналика. Чи передплата скінчилася з кінцем лютого? Як що так, то висилаю \$1.00 на піврічну передплату, а \$1.00 на писанку. З Воскресенням Христовим здоровимо щиро Редакційну Колегію і бажаємо багато-багато нових читачів.

Ольга і Роман Раковські — Бруклін, Н. Йорк.

Аскольд Гайвас пише:

Дорогий Мій Приятелю!

Я і моя сестра Квітка дуже любимо читати Твій журналик. Ми лише шкодуємо, що він так рідко приходить до нас. Ми дуже хотіли б, щоб він виходив що тижня. Ми ходимо до школи св. Юра, а вечером на курси української мови. Там читаємо гарні казки і віршики, вчимося історію і географію України, співаємо українські пісні, а також вчимося релігію по українськи. Наша Мама каже, що ми мусимо знати по українськи краще, ніж по американськи, бо то наша рідна мова. Ми також належимо до Пласту і на феріях підемо до пластового табору на цілий місяць. Моя сестра вже минулого року була в пластовому таборі, а я їду перший раз і дуже тішуся, що буду стояти на стійці, як справжній український вояк. Посилаю Тобі відгадки загадок.

Здоровлю Тебе щиро,

Аскольд Гайвас

Слава Ісусу Христу!

То перший мій лист до Тебе, "Мій Приятелю". Я книжечки розпродав і висилаю гроші. "Приятеля" я читаю дуже радо, хоч я ще маленький і всего не розумію. Прошу лише більше мені присилати. Щиро Вас здоровлю, Ваш

Славцьо Дацків

З технічних і фінансових зглядів, ми примушені були видати те число подвійне, але побільшене. Прохасмо пробачення.

Адміністрація "МОГО ПРИЯТЕЛЯ".

Дорогий Мій Приятелю!

Пересилаю Вам \$6.00 за базарові книжки і \$2.00 як передплату на 1953 рік. Рівнож посилаю свою знимку, щоб "Мій Приятель" познайомився зі мною і помістив її, як і других діточок. Я передплачую "Мій Приятель" вже п'ятий рік. Сама маю 7-ий рочок, ходжу до першої кляси й до вечірньої української, бо хочу якнайскорше навчитися читати, щоб могла сама собі читати "Мого Приятеля". Досі читають мені Мамуся або Татко... Я Тебе дуже люблю і щиро тишуся, як Тебе, "Мій Приятелю", дістаю. Всі річники складаю, щоб колись могла собі читати. Не мала я лишень щастя дістати нагороди за випродажу базарових книжок, чи приєднування передплатників. Я не гніваюся на "Мого Приятеля", лише чула трішки жаль. Не гнівайся на мене за довгого листа, якого пишу за п'ять літ.

З приятельським привітом,

Марія - Ірена Сілецька

My Dearest Friend,

We receive the copy of My Friend every month and enjoy it very much. I can't write in Ukrainian but I can read pretty good and I think the stories and poems and puzzles are very good in My Friend.

I am a girl 13 years of age. My birthday is on April 1st. I am Greek Catholic. I attend the St. Mary's Greek Catholic Church of St. Norbert. The priest of this church is Rev. Semen Izyk. I go to school. I am in grade VIII. The name of my school is Cartier. It is a new school built last year. Its good its new but its too bad it isn't Catholic. During recess we play football or watch the boys play hockey. During dinner recess we girls skate also. I am sending along a picture of the pupils of teacher Mr. Pankratz. Well, I have no more to say except I wish to pass my best regards to you and the printers of the press. Yours truly

Alice Lenchyshyn, Glenlea, Man.

БРАТЧИК І СЕСТРИЧКА

**"Тарасику бійся Бога,
Марнуєш час дорогий.
І не вчишся, не працюєш,
Відстаєш ти від людей.**

**Час, то гроші, кажуть люди.
Треба шанувати час".
"Бери мій час, давай гроші
Відізвавсь на це Тарас".**

Богдан Федчук

НАШІ ПРИЯТЕЛІ

**Стефка Михальчишин, Королева Кон-
кесту "Мого Приятеля".**

**Аня Мостович — читайте про неї
на стор. "Жертва Анички".**

**Левчик Марунчак, Світлана
Білинська, Даруся Бучко з
Лярисою Марунчак.**

**Марта Василина, уроджена в Стани-
славові, а живе тепер у Детройті.**